

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/58/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514200659
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8514200659.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673 proti odporcovi C. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T. U. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, v konaní o zaplatenie 635,81 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý uhradiť navrhovateľovi sumu 511,81 eur a 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 19.10.2012 do zaplatenia a trovy konania vo výške 95,37 eur, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 23,18 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 72,19 eur, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 59,14 eur na účet právneho zástupcu vedený vo D. C., JUDr. Igora Šafranku, č.ú. XXXXXXXX/XXXX, IBAN: G XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SWIFT: G., VS: XXXXXXXX v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 6.2.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 635,81 eur spolu s úrokom z omeškania, ako aj na náhradu trov konania. Žalovaná suma pritom pozostáva z nezaplatenej ceny poskytnutých služieb vyfaktúrovaných v období mesiacov jún a júl 2012 vo výške 511,81 eur a z náhrady škody vo výške 124 eur za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, pričom táto suma predstavuje rozdiel medzi jeho predajnou cenou a tzv. akciovou cenou. Navrhovateľ uviedol, že predmetnú škodu spôsobil odporca tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti, ale následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Podaním zo dňa 20.3.2014 oznámil vedľajší účastník svoj vstup do konania na strane odporcu.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach a odporcovi doručil návrh na začatie konania a súčasne ho vyzval, aby sa k predmetu sporu písomne vyjadril v lehote 15 dní a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, aby vo vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Odporca sa k návrhu na začatie konania a vedľajšiemu účastníctvu nevyjadril.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení poukázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce ochranu spotrebiteľa, na skutočnosť, že navrhovateľ sám porušil ustanovenie § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. podľa ktorého predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo služieb na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Ďalej uviedol, že navrhovateľ vytvára len zdanie predávania mobilných telefónov samostatne za účelom, aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú praktiku. Zdôraznil, že škoda nemôže predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou mobilu. Išlo by vlastne opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala. Poukázal na skutočnosť, že v návrhu na začatie konania sú spojené dva skutkovo a právne samostatné nároky (nárok na tzv. hovorné a nárok na zmluvnú pokutu transformovanú na náhradu škody). Záverom poukázal na judikatúru krajských súdov. Tiež uviedol, že do konania vstúpil na podporu spotrebiteľa, teda len v rozsahu, v ktorom sú navrhovateľom porušované spotrebiteľské práva odporcu. Objasnil, že do konania vstúpil ako vedľajší účastník na strane odporcu len čo sa týka uplatňovanej zmluvnej pokuty, ktorú navrhovateľ modifikoval na náhradu škody.

Pojednávania dňa 19.6.2014 sa navrhovateľ a jeho právny zástupca, odporca, vedľajší účastník na strane odporcu, ani právny zástupca vedľajšieho účastníka nezúčastnili. Odporca svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil. Navrhovateľ ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní podaním zo dňa 16.6.2014 z dôvodu hospodárnosti konania. Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, podaním zo dňa 29.4.2014 však navrhol, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti i neprítomnosti jeho právneho zástupcu. Súd preto podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v neprítomnosti účastníkov konania a ich právnych zástupcov.

Súd sa oboznámil s vyjadrením právneho zástupcu vedľajšieho účastníka doručeným súdu dňa 2.6.2014, s vyjadrením navrhovateľa doručeným súdu dňa 18.6.2014, vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - zmluvou o pripojení zo dňa 22.5.2012, listinou označenou ako detaily k SOS, dodatkom k zmluve o pripojení uzavretým dňa 22.5.2012, prílohou č. 1 k dodatku k zmluve, pokusom o pokonávku zo dňa 4.10.2012 a kópiou doručky, opismi faktúr č. 2155261140, č. 2158727140 a č. 2158722406, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., oboznámil sa tiež s obsahom informatívnych výpisov navrhovateľa a jeho právneho zástupcu z obchodného registra, ako aj s obsahom ostatného spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli dňa 22.5.2012 zmluvu o pripojení č. A6317284 a tiež dodatok k tejto zmluve o pripojení, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporcovi mobilný telefón zn. Samsung Galaxy Mini Black za kúpnu cenu 1 euro a podľa tvrdenia navrhovateľa bežná predajná cena uvedeného telefónu bola 125 eur.

V zmysle bodu 2.3 dodatku sa odporca zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu a využívať bez prerušenia služby poskytované navrhovateľom v súlade so svojimi záväzkami po dobu 24 mesiacov od uzavretia dodatku a zároveň sa zaviazal neuskutočniť úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy a/alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti (písm. a/ bodu 2.3. dodatku), nepožiadat' o vypojenie z prevádzky alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty (písm. b/ uvedeného bodu dodatku), nedopustiť sa konania, alebo svojím konaním nedať podnet alebo neumožniť také konanie, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy, alebo ju vypovedať, alebo na základe ktorého by bol navrhovateľ oprávnený v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť mu poskytovanie služieb (písm. c/ uvedeného bodu dodatku), ako aj že bude mať na SIM karte aktivovaný účastnícky program

(resp. taký variant) alebo takú kombináciu účastníckych programov v bode 2.2 písm. b/ uvedených kategórií služieb, že nedôjde k porušeniu jeho záväzku podľa bodu 2.2 dodatku (písm. d/ bodu 2.3 dodatku).

V zmysle bodu 3.7 dodatku k zmluve o pripojení odporca vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón mu je predávaný za cenu rovnajúcu sa rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a v zmysle uvedeného dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty po dobu dohodnutú v danom dodatku (24 mesiacov - doba viazanosti) pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov v čl. 2 bodoch 2.2, 2.3 alebo 2.4 dodatku) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu, aj s ohľadom na prípadný obsah prílohy č. 1 dodatku, by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu.

Navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu a zaviazal sa mu poskytovať služby vo zvolenom účastníckom programe (Vol.do vš.sietí 200+ a Vol.s.Víkend+). Odporca v lehote splatnosti neplatil cenu za navrhovateľom poskytnuté služby vyfakturované v období od júna 2012 do júla 2012, spolu vo výške 511,81 eur.

Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o pokonávku zo dňa 4.10.2012 na úhradu sumy vo výške 686,67 eur, ktorá pozostáva z pohľadávky za poskytnuté služby v sume 511,81 eur, zmluvnej pokuty/náhrady škody vo výške 124 eur a poplatku za mimosúdne vymáhanie 50,86 eur. Odporca prevzal pokus o pokonávku dňa 19.10.2012.

Ustanovenie dodatku k zmluve o pripojení obsahujúce dohodu o zmluvnej pokute bolo v iných súdnych konaniach navrhovateľa vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, na čo poukázal samotný navrhovateľ v podanom návrhu, domáhal sa preto pokiaľ ide o sumu 124 eur (rozdielu medzi predajnou cenou pri uzavretí zmluvy o pripojení a určenou akciovou cenou poskytnutého mobilného telefónu) jej zaplata z dôvodu náhrady škody, z ktorej sumy však požadoval zároveň aj zaplata úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne odo dňa 19.10.2012, teda odo dňa, kedy sa mal odporca dostať do omeškania so splnením záväzkov v zmysle vyššie uvedeného pokusu o pokonávku.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež iba „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z., zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z., podnik má právo na zaplata ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z.z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 31.1.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Predmetom tohto konania je zaplatenie ceny hovorného a poskytnutých služieb vo výške 57,18 eur a náhrady škody vo výške 99 eur, teda spolu zaplatenie sumy vo výške 156,18 eur spolu s príslušenstvom.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný iba čiastočne, a to v časti nároku na zaplatenie ceny za poskytnuté služby a hovorné, preto v tejto časti návrhu vyhovel a v časti zaplatenia náhrady škody návrh zamietol.

Z citovaného zákonného ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka vyplýva, že každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti a pri tejto všeobecnej zodpovednosti za škodu je potrebné, aby boli splnené určité základné predpoklady.

Týmito základnými predpokladmi sú 1. protiprávny úkon, 2. existencia škody, 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou (kauzálny nexus) a 4. zavinenie škodcu. Prvé tri predpoklady majú objektívny charakter a štvrtý subjektívny charakter.

1.) Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti.

2.) Škodou je ujma, ktorá môže byť majetková - vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom, alebo aj nemajetková, pričom rozoznávame skutočnú škodu (zmenšenie majetku poškodeného) a ušlý zisk.

3.) Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku.

Škodu možno vnímať ako objektívnu kategóriu - zmenšenie majetku poškodeného alebo ako právnu kategóriu. O škode ako právnej kategórii možno hovoriť vtedy, ak k určitému zmenšeniu majetku poškodeného dôjde v príčinnej súvislosti so zaviným protiprávnym konaním škodcu. Súd riešil otázku existencie škody ako právnej kategórie a teda súčasne skúmal existenciu zmenšenia majetku navrhovateľa (poškodeného), a to či toto zmenšenie bolo vyvolané (či bolo v príčinnej súvislosti) s porušením právnej povinnosti odporcu.

V prvom rade súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (v uznesení č.k. 5C/58/2014-41 zo dňa 14.4.2014), nepredložil relevantné dôkazy preukazujúce naplnenie základných atribútov vzniku a výšky škody.

Cena, ktorú zaplatil odporca za poskytnutý mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie podľa zmluvy o pripojení predstavovala 1 euro, pričom jeho cena bez poskytnutej zľavy mala podľa tvrdení navrhovateľa predstavovať sumu 125 eur - doklad, o tom že v rozhodnom čase sa dotknuté zariadenie predávalo za práve takúto cenu, a teda že všeobecná hodnota zariadenia a nie iba navrhovateľom uvedená predajná

cena bola práve v takejto výške, navrhovateľ súdu v celom konaní nepredložil. Podľa tvrdenia navrhovateľa rozdiel medzi uvedenými sumami predstavuje 124 eur. Navrhovateľ v rámci žalovanej istiny požadoval zaplatenie sumy 124 eur ako náhrady škody medzi „akciovou“ cenou podľa zmluvy o pripojení a bežnou maloobchodnou cenou navrhovateľa v čase uzavretia zmluvy o pripojení. Listinu označenú ako detaily k SOS, číslo SOS kódu A., kde je uvedená predajná cena tohto mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia vo výške 125,- eur, súd nepovažuje za doklad preukazujúci všeobecnú predajnú cenu uvedeného mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, teda cenu, za ktorú by sa mal tento mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie predávať.

Škodu mal odporca spôsobiť navrhovateľovi podľa tvrdení navrhovateľa uvedených v návrhu na začatie konania tým, že odporca získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za „akciovú“ (zvýhodnenú) cenu tak, že podpisom dodatku k zmluve o pripojení sa zaviazal používať služby, platiť za ne po dobu viazanosti a následne porušil svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté

služby. Navrhovateľ však v tomto konaní nepreukázal, že medzi ním a odporcom došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu pred dohodnutou dobou viazanosti (osobitne, akým spôsobom k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo - nebol predložený doklad o žiadosti odporcu o vypojenie SIM karty z prevádzky alebo o jej dočasnú deaktiváciu - bod 2.3 písm. b/ dodatku k zmluve o pripojení, či iný úkon odporcu smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy/dodatku - bod 2.3 písm. a/ dodatku k zmluve o pripojení, ani doklady o vypovedaní zmluvy či odstúpení od nej zo strany navrhovateľa - bod 2.3 písm. c/ dodatku k zmluve o pripojení). V konaní bola preukázaná len skutočnosť, že odporca neuhradil navrhovateľovi faktúry za poskytnuté služby a hovorné, teda v tejto časti porušil svoje povinnosti, ale v dôsledku porušenia týchto povinností nebolo preukázané, aby došlo ku ukončeniu zmluvného vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom.

Navrhovateľ teda v konaní nepreukázal ukončenie zmluvného vzťahu s odporcom (osobitne, že by k ukončeniu zmluvného vzťahu pred dobou viazanosti došlo práve zo strany odporcu a teda, že odporca porušil právnu povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby) pred uplynutím doby viazanosti tak, ako to vyplýva z písm. a/, b/ či c/ bodu 2.3 dodatku k zmluve o pripojení a z bodu 2.4 uvedeného dodatku, tiež nepreukázal ani porušenie povinností odporcu podľa bodu 2.2 dodatku.

Súd dodáva, že navrhovateľ poskytol odporcovi zľavnený telefón/telekomunikačné zariadenie, resp. mu umožnil na základe dodatku k zmluve kúpu telefónu/telekomunikačného zariadenia za ním určenú zníženú kúpnu cenu, čo je podľa názoru súdu prejavom jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie zamerané podľa názoru súdu výhradne za účelom získania klientov. Navrhovateľ sa sám rozhodol prediť mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za zľavnenú kúpnu cenu, preto inú ako zľavnenú predajnú cenu zaplatenú na základe kúpnej zmluvy súd nepovažuje z hľadiska záväzku odporcu za relevantnú.

Zľava z kúpnej ceny mobilného telefónu nepredstavuje škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla v súvislosti s porušením tejto povinnosti odporcu. Zmenšenie majetku navrhovateľa o hodnotu zľavy z kúpnej ceny, ktorú odporcovi navrhovateľ poskytol pri kúpe mobilného telefónu, nie je následkom porušenia povinnosti odporcu platiť navrhovateľovi za poskytované služby, ale následkom vôle navrhovateľa (ako výsledku jeho myšlienkového a rozhodovacieho procesu) vyjadrenej v kúpnej zmluve v rámci jeho zmluvnej voľnosti. Inak povedané, k zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby počas celej doby viazanosti, ale len na základe jeho slobodnej a vážnej vôle vyjadrenej v kúpnej zmluve. Akými očakávaniami bola vôľa navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy riadená a ovplyvnená, a to, ako uviedol, že odporcovi poskytol zľavu z kúpnej ceny len z toho dôvodu, že sa tento zaviazal platiť mu za služby počas celej doby viazanosti, nemá na vyššie uvedený záver žiadny vplyv a ani s ním právne nesúvisí. Na formovaní vôle navrhovateľa, ako aj odporcu pri uzatváraní dodatku k zmluve o pripojení a teda aj pri uzatváraní kúpnej zmluvy na mobilný telefón, mali určite vplyv mnohé faktory tak na strane odporcu (napr. ponuky iných mobilných operátorov, jeho majetkové pomery, potreba nového mobilného telefónu, predpokladaný rozsah využívania služieb mobilného operátora), ako aj na strane navrhovateľa,

a to snaha získať nového klienta alebo podržať si starého klienta, predpokladaný zisk zo zvoleného účastníckeho programu, atď. Je len samozrejmé, že aj vôľa z dôvodu predpokladaného zisku v podobe platieb za poskytované služby po dobu viazanosti urobil navrhovateľ rozhodnutie, výsledkom ktorého bola ním vyjadrená v kúpnej zmluve odpredať odporcovi mobilný telefón so zľavou. Avšak jediným možným následkom porušenia povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytované služby, by bolo nenadobudnutie práve tohto brutto zisku v podobe mesačných platieb za aktivovaný mesačný program. Zmenšenie majetku navrhovateľa o poskytnutú zľavu z kúpnej ceny mobilného telefónu takýmto následkom nie je.

Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol návrh v časti istiny vo výške 124 eur požadovanej z dôvodu náhrady škody, a to aj v časti požadovaných úrokov z omeškania z tejto sumy, pretože pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie uvedenej sumy, nemožno priznať ani právo na úroky z omeškania z nej.

V časti uplatneného nároku na zaplatenie ceny za poskytnuté služby a hovorné, z obsahu predložených faktúr vyplýva, že navrhovateľ vyúčtoval odporcovi cenu poskytnutých služieb vo výške 511,81 eur (jednotlivé položky sú popísané vo faktúrach č. 2155261140, č. 2158727140 a č. 2158722406). Navrhovateľ umožnil odporcovi uhradiť cenu za tieto služby ešte v dodatočnej lehote v zmysle pokusu o pokonávku z 4.10.2012, a to do 18.10.2012, čo však odporca doposiaľ neurobil a s úhradou sumy 511,81 eur je v omeškaní. Navrhovateľ požadoval z celej dlžnej istiny úrok z omeškania až od 19.10.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty na splnenie záväzku odporcu. Keďže návrh navrhovateľa je v časti ceny za poskytnuté služby a hovorné dôvodný, súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 511,81 eur, ako aj úroku z omeškania z tejto sumy vo výške 8,75 % ročne od 19.10.2012 do zaplatenia (základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania odporcu s každou jednotlivou časťou istiny bola vo výške 1 %, resp. 0,75 % a tak navrhovateľ má nárok na úrok z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyšší než základná úroková sadzba ECB, t.j. vo výške 9 %, resp. 8,75 % ročne), keďže navrhovateľom uplatnený úrok neprevyšuje zákonom stanovenú výšku úroku z omeškania, súd mu priznal požadovaný 8,75 % ročný úrok z omeškania od 19.10.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí termínu na zaplatenie stanoveného v pokuse o pokonávku do zaplatenia.

O trovách konania navrhovateľa a odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pri žalovanej istine 635,81 eur bol úspech navrhovateľa v časti istiny vo výške 511,81 eur, čo predstavuje 80,50 % úspešnosť a úspech odporcu v časti istiny vo výške 124 eur, čo predstavuje 19,50 %. Úspech navrhovateľa prevyšuje úspech odporcu o 61 % a v takomto rozsahu má navrhovateľ právo na náhradu trov konania od odporcu. Navrhovateľ si uplatnil trovy konania vo výške 156,34 eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 38 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 118,34 eur, ktoré vyčíslil ako 1. odmenu 2 x 41,50 eur za dva úkony právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., a to za úkony prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom - § 13a ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. a podanie návrhu na začatie konania - § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., 2. náhradu výdavkov 2 x 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a 3. DPH podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 20 % zo základu pre výpočet vo výške 98,62 eur, t.j. vo výške 19,72 eur. Vzhľadom na čiastočný úspech navrhovateľa (prevyšujúci úspech odporcu) súd krátil navrhovateľom uplatnené a pre prípad úplného úspechu v konaní správne vypočítané trovy konania a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 61 %, teda vo výške 95,37 eur pozostávajúce z náhrady trov za zaplatený súdny poplatok vo výške 23,18 eur a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 72,19 eur.

O trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil právo na náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 59,14 eur. S poukazom na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove, napríklad rozhodnutia sp. zn. 3Co17/2012 zo dňa 23.05.2012, sp. zn. 4Co 18/2012 zo dňa 07.09.2012,

sp. zn. 5Co/37/2012 zo dňa 12.07.2012, sp. zn. 16Co 33/2012 zo dňa 16.04.2012, sp. zn. 18Co 34/2012 zo dňa 16.08.2012 a sp. zn. 19Co 40/2012 zo dňa 23.08.2012, súd zastáva názor, že vedľajší účastník môže vstúpiť aj len do časti konania - týkajúcej sa zmluvnej pokuty, resp. náhrady škody a vedľajší účastník na strane odporcu má vzhľadom na plný úspech v predmetnej časti sporu nárok na náhradu trov konania.

Súd pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka vychádzal z hodnoty predmetu sporu náhrady škody vo výške 124 eur a teda trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú 1. z odmeny 2 x 16,60 eur za dva úkony právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., a to za úkony prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom - § 13a ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. a písomné podanie na súd - § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., 2. z náhrady výdavkov 2 x 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a 3. z DPH podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 20 % zo základu pre výpočet vo výške 49,28 eur, t.j. vo výške 9,86 eur. Na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 59,14 eur súd zaviazal v príslušnej časti uplatnenej náhrady škody neúspešného navrhovateľa v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať v lehote do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku odvolanie, a to na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.